

1) Forslag til Lov om nogle Skattelempelser og

2) Forslag til Lov angaaende Forandringer i de ved Forordningerne af 12. September 1792 og 8. Februar 1810 samt Lov af 19. Februar 1861 paabudte Afgifter af Arv.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1906 til 31. Marts 1907.

Forhandlingen genoptoges.

Finansministeren (Vilhelm Lassen):

De Bemærkninger, jeg har at gøre i Anledning af de foreliggende Forhandlinger, kan jeg dels samle om visse almindelige Ting, som flere af de ærede Talere have været inde paa, dels maa jeg rette dem til hver enkelt Taler for sig.

Det første, jeg vil tale om, er *Toldreformen*. Denne har jo været paa Tale fra mange forskellige Sider her under Forhandlingerne. Jeg kan da meddele det høje Ting, at jeg netop i Gaar har modtaget Udkast til en Toldlov fra de Mænd, som have været nedsatte for at gøre dette Udkast. Jeg kan oplyse, at det var i Slutningen af April 1904, at der efter mundtlig Resolution af den daværende Finansminister Hage blev nedsat en lille Kommission eller, om man vil, et Udvalg af Embedsmænd for at gøre et saadant Udkast til en Toldlov. Den Betragtning, som ganske naturligt bevirkede, at min Forgænger gjorde dette, var den, at Toldkommissionens Forarbejder nu vare henved en halv Snes Aar gamle, saa at Toldindtægterne i Almindelighed vare stegne saa betydeligt, og Indtægten paa de enkelte Positioner havde varieret saa meget, at det Grundlag, man da havde at bygge paa, ikke kunde benyttes længere. Det var da nødvendigt at skaffe et nyt Grundlag. I den Resolution, hvorved det blev bestemt, at Arbejdet skulde begynde, blev der ikke givet noget Program for Toldloven. Der blev ikke angivet noget om, hvilket Arbejde der skulde gøres, eller i hvilken Retning Toldloven skulde gaa, hverken hvad Beskyttelsestold eller Finanstold angaar. Disse Mænd bleve altsaa kun stillede, og hvad der foreligger, er altsaa kun disse Mænds Udkast. Da jeg traadte til i Januar dette Aar, havde de allerede arbejdet i 3 Fjer-

dingaar, og de to Toldembedsmænd, som gjorde det forberedende Arbejde, vare allerede færdige med langt over Halvdelen af deres Arbejde. Det har lydt rundt omkring i Befolkningen paa Vælgermøder, og det er ogsaa tildels kommet til Orde her i Salen, at jeg med Hensyn til min Stilling til Toldreformen skulde have søgt Dækning bag disse Embedsmænds Ryg. Der har lydt en Tale, som gik ud paa, at jeg burde, da jeg traadte til, have skubbet disse Mænd til Side, ladet dette Arbejde ligge og selv kommet med en Toldlov, som jeg formodentlig skulde have komponeret paa Grundlag af de Oplysninger, som *ikke* forelaa. Jeg antager, at ærede Medlemmer, som tænke alvorligt over denne Sag, ville indrømme mig, at hvis jeg havde handlet saaledes, vilde man med Rette have kunnet bebrejde mig, at jeg ikke havde forberedt en Toldreform. Jeg er ikke et Øjeblik i Tvivl om, at den ærede Opposition i allerhøjeste Grad vilde have rettet Bebrejdelser imod mig, og de vilde naturligvis have lydt saaledes, at min Forgænger havde sat et udmærket Arbejde i Gang, men at jeg, da jeg kom, spegede Traadene og ødelagde det, og at der nu ikke er Udsigt til at faa en Toldreform. For mig var der intet andet Valg end at lade Arbejdet gaa saaledes, som det en Gang var begyndt og allerede nu mere end til Hælvten var færdigt, som jeg allerede har sagt. Den Gang da min Forgænger nedsatte dette Udvalg, blev der ikke givet noget Program for, i hvilken Retning Toldloven skulde forelægges. Der har altsaa ikke været noget andet Program for Arbejdet end det, som siden min Tiltrædelse er fremkommet ved de offentlige Udtalelser, jeg her i Rigsdagen er fremkommen med angaaende mit Ønske om Retningen af en Toldreform. Nu foreligger Udkastet, og nu begynder *mit* Arbejde. Jeg haaber, at ærede Medlemmer ville give mig en rimelig Tid. Jeg forlanger aldeles ikke mere end rimelig Tid til at sætte mig ind i dette store Stof. Jeg ved vel, at en Minister ikke kan komme til Bunds i hver eneste lille Enkelthed i et saa stort Arbejde som dette, men paa den anden Side ønsker jeg ikke at forelægge en Toldlov, jeg ikke personlig kan hæfte for. Da der ikke er givet noget Program for Arbejdet, føler jeg mig heller ikke aldeles sikker paa, at Anskuelserne ganske falde sammen med dem, jeg har; saa meget mere nødvendigt er det, at jeg personlig kommer til at gennemarbejde det. Jeg maa altsaa bede om rimelig Tid